

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 35 ΜΑΪΟΣ 1999

ΑΣ ΤΟ ΔΟΥΜΕ ΚΙ ΕΤΣΙ

ΠΡΟΣ ΤΙ Η... ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ;

Συχνά στα τηλεοπτικά κανάλια παρακολουθούμε σκηνές με αστυνομικούς να κυνηγούν και να συλλαμβάνουν λαθρομετανάστες Αλβανούς. Οι περισσότερες απ' αυτές τις «σκηνοδοσίες» τοποθετούνται και γυρίζονται στα ακριτικά χωριά και χάρη στην...Κακαβιά χρεώνονται στην επαρχία μας. Είναι μια διαφήμιση της κρατικής δράσης επειδή έκανε το Κράτος το... καθήκον του! Αλλά εδώ είναι το θέμα και εδώ προκύπτει ένα θέμα που μας ενδιαφέρει. Χρειάζεται διαφήμιση η κρατική δράση και η εκτέλεση του καθήκοντος; Πέραν αυτού πολλοί γνωρίζουν ότι δεν είναι έτσι τα πραγματικά γεγονότα και πως αυτές οι σκηνές είναι... στημένες. Συχνά φωνάζουν από μόνες τους κι από μακριά για τους... τυχερούς εικονολήπτες που βρέθηκαν εκεί την κρίσιμη στιγμή! Τώρα πάλι με τους Συνοριακούς φρουρούς έχουμε νέες εκδόσεις τέτοιων «διαφημίσεων» για να στηριχθεί ο νέος θεσμός και να λέμε ότι κάτι...γίνεται! Όλοι όμως στα χωριά γνωρίζουν ότι απάνια βλέπουν αστυνομικό και συνοριακό φρουρό. Κι αν βρείτε κάποιον και τον ρωτήσετε για κάποιο τοπωνύμιο, κάποιο πέραςμα, κάποιο μονοπάτι, κάποιον κτηνοτρόφο και ποιοί -τρεις άνθρωποι- μένουν σε κάποιο μικρό χωριό, δεν θα πάρετε απάντηση. Είναι κυριολεκτικά

ξένοι στον τόπο που φιλάνε και φρουρούν. Είναι, όπως τους λένε πολλοί, τουρίστες αρειβόμενοι! Η συντριπτική πλειοψηφία των οποίων μένει στα... Γιάννενα! Προς τι λοιπόν η διαφήμιση; Μια διαφήμιση που τελικά δυσφημεί τον τόπο μας, τα χωριά μας, τους συμπατριώτες μας αφού η εικόνα που δείχνουν και δίνουν στην άλλη Ελλάδα είναι μια εικόνα περιοχής χωρίς ασφάλεια, επικίνδυνη, εγκαταλειμμένη, χωρίς προοπτική και μέλλον; Μιας περιοχής καταδικασμένης να πεθαίνει και να παύσει να οριοθετεί τα σύνορα και την Ελληνική Επικράτεια; Ποιός είδε τέτοιες σκηνές και τέτοια... σκηνοδοσία στην Κρήτη, στην Πελοπόννησο όπου ζουν και εργάζονται και πάνε κι έρχονται χιλιάδες Αλβανοί ίδιοι και όμοιοι σαν αυτούς που δείχνουν πως... συλλαμβάνουν στα μέρη μας; Κι εκεί δουλεύουν, παράγουν, αναπτύσσονται και πλουτίζουν και προς τα κει πηγαίνουν και τα νέα κύματα λαθρομεταναστών. Ας σταματήσει αυτή η διαφήμιση των «φρουρών» και «φυλάκων». Είναι η χειρότερη διαφήμιση της περιοχής μας. Είναι η καταδίκη του τόπου μας. Είναι η επιβεβαίωση της επικινδυνότητας για κάθε παραγωγική δουλειά ακόμη και για επίσκεψη φίλων και τουριστών, ακόμη και για ένα μνημόσυνο στα ιερά και τα όσια των προγόνων.

ΤΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Η σύσταση των νέων Δήμων και των διευρυμένων Κοινοτήτων στην Επαρχία μας έχει και ένα πρόβλημα στο οποίο δεν δόθηκε η πρέπει σημασία. Δεν είναι γνωστό πως μεταβιβάστηκαν τα αρχεία των παλιών Κοινοτήτων στους νέους φορείς. Έγινε κάποιο πρωτόκολλο παράδοσης και παραλαβής; Καταγράφηκαν φάκελλοι, έγγραφα θέματα, πρακτικά, πρωτόκολλα, οικονομικά και ό,τι άλλο σχετικό με την ζωή, τη δράση και την ευθύνη και αρμοδιότητα των τώως Κοινοτήτων; Το θέμα δεν είναι μόνο τυπικό. Είναι και θέμα καταγραφής και διάσωσης της ιστορίας των κοινοτήτων, της ιστορίας του Πωγωνίου μας.

Οι ενδιαφερόμενοι δημότες και οι ερευνητές πρέπει να έχουν την δυνατότητα προσπέλασης στα παλιά αρχεία. Είναι και θέμα ευθύνης και θέμα διάσωσης αυτής της ιστορίας.

ΚΑΤΑΡΓΗΘΗΚΑΝ ΦΥΛΑΚΙΑ

Καταργήθηκαν τα φυλάκια του Στρατού που είχαν δημιουργηθεί στα χωριά Περιστέρει και Κ. Λάβδανη. Αυτή η αποδυνάμωση ασφάλειας και φύλαξης ανησύχησε τους κατοίκους της περιοχής. Ο Δήμος Δελβινάκιου διαμαρτυρήθηκε για αυτή την κατάργηση των φυλακιών.

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Ο Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος σύμφωνα με το πρόγραμμα περιοδείας επισκέφθηκε τα Γιάννενα 27-28 Μαΐου. Η υποδοχή ήταν εντυπωσιακή και πολλοί λόγοι ακούστηκαν στις διάφορες εκδηλώσεις. Είναι γεγονός πως πολλές φορές και από πολλούς ομιλητές και τον ίδιο τον προκαθήμενο της Ορθόδοξης αναφέρθηκε το όνομα του συμπατριώτη μας του Μεγάλου Αθηναγόρα, που διετέλεσε Οικουμενικός Πατριάρχης. Ήταν ένα δείγμα σεβασμού, μνήμης και ανάμνησης του έργου του μεγάλου συμπατριώτη μας. Όμως θα γράψουμε πάλι πως οι Πωγωνήσιοι θα 'θελαν πολύ μια επίσκεψη, του Πατριάρχη μας στην γενέτειρα του Αθηναγόρα, το

Βασιλικό. Έγινε πρόσκληση; Έγινε καμία προσπάθεια; Από Δήμο, από Δήμους και Κοινότητες, από Μητρόπολη; Ο Αθηναγόρας είναι η πνευματική κορυφή του Πωγωνίου, είναι η κορυφαία μορφή της Ορθοδοξίας για την επαρχία μας. Ας μη τη ξεχνούμε...

ΣΤΗΝ ΤΕΛΕΚ ΟΥΔΕΙΣ ΠΩΓΩΝΗΣΙΟΣ

Έγιναν οι εκλογές στην Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων του Νομού Ιωαννίνων. Και συγκροτήθηκαν σε σώμα οι εκλεγέντες. Ουδείς Πωγωνήσιος εκλέχθηκε. Μια διαπίστωση καθόλου ευχάριστη.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

Από την Πεντατονία στο Έπος

Γράφει Κ.Ν. Σακελλαρίου - Επίτ. Επιθεωρητής Δ.Δ.

Κλίμακα, ανατρέχουν σε προελληνικούς και πρωτοελληνικούς αιώνες. Μετρούν τη γέννησή τους έως 16 χιλιάδες χρόνια, στα βάθη της σκοτεινής προϊστορίας, τότε που ο Λόγος ωριμάζει κάτω από την ποιητική έξαρση των Ραψωδών.

Σ' αυτό το μακρύ οδοιπορικό και σε μία παράλληλη πορεία, συναντάμε την όρχηση Διονυσιακών τελετουργιών και βεβαίως, τον τυφλό Όμηρο, αυλητή να ψέλνει τις ραψωδίες του σε ατμόσφαιρα θεικής έμπνευσης. Εκεί ίσως είναι και η πηγή της Τραγωδίας αφού η πρώτη μορφή της ήταν το λατρευτικό πολυφωνικό τραγούδι. Αυτό είναι που μεταλλάχθηκε και δημιουργήθηκαν τα «χορικά» της αρχαίας τραγωδίας. Ο σύγχρονος ηπειρώτης «Παρτής» που είναι η πρώτη φωνή στο συγκρότημα των πολυφωνικών της Ηπείρου, είναι ο κορυφαίος της τραγωδίας που προλογίζει, πριν ο

χορός ολοκληρώσει τα μουσικοποιημένα τραγικά θέματα.

Τα πολυφωνικά πεντατονικά τραγούδια της Ηπείρου είναι η γνησιότερη αρχαιοελληνική Δωρία αρμονία. Απλώθηκαν σ' όλον τον κόσμο και πάνω σ' αυτά κτίστηκαν όλα τα γνωστά εθνικά μουσικά ιδιώματα από τον Καύκασο μέχρι τις Ινδίες. Σήμερα, προσελκύουν το γενικό ενδιαφέρον και τον θαυμασμό.

Το Έπος και η Τραγωδία, γεννήθηκαν ως θεόσταλτες χάριτες. Η επίκληση στη θεία «Μούσα» από τους Ποιητές Ραψωδούς ήταν σχεδόν απαραίτητη για την έκφραση των ποιητικών οραματισμών, με υπερβατικές διαστάσεις. Στα Ηπειρώτικα Πεντατονικά τραγούδια οι τραγουδιστές, είναι μύστες και «μοναχοκοιτάριδες», όπως ονομάζονται από τον λαό στο χώρο τους, αποδίδουν τη μυστηριακή γοητεία

της παράδοσης αιώνων, που αναβλύζει από την «τελετουργία» του τραγουδιού τους, από τα κατάβαθα της ύπαρξής τους. Είναι κραυγές απόκοσμης αρμονίας και απροσδιόριστα μηνύματα ζωής. Είναι το σφιχτοφιλήμα της σκοτεινής μοίρας των πλασμάτων. Είναι η μεθυστική αίσθηση της καλοκαιρινής ωρίμανσης και ακόμα του φθινοπώρου το κιτρινωπό φυλλοθρόισμα.

Η Ελένη Δήμου, με συγκλονιστικές ερμηνείες σ' ένα μουσικό ταξίδι στο χώρο και τον χρόνο, συνδέθηκε, πρώτη αυτή, με την Ήπειρο της πεντατονίας. Είναι η Μούσα του Άκη Γκολφιδή, που μαζί ξεκίνησαν πριν από 11 χρόνια την περιπλάνηση στην αρχέγονη αρμονία της πεντατονίας.

Ο Γιώργος Λεκάκης είναι ο συγγραφέας του βιβλίου «Ήπειρος», γωνία που πέτρωσε στο 5^ο μοναδικό στην Ελληνική και διεθνή βιβλιογραφία.

Η παρέα τους, συμπληρώνεται από τον Βαγγέλη Κώτσο, τον Νίκο Παρίκο, τον Δημήτρη Παπαποστόλου και άλλους που βοήθησαν στην ολοκλήρωση τούτου του πρωτότυπου έργου παγκόσμιας ανταπόκρισης.

Ο Όμηρος, εδίδαξε το Έπος. Τραγούδησε στην Ιλιάδα την μήνιν του θεού Αχιλλέα και τη δόξα, συντροφειμένη με την οδύνη του πολέμου, και στην Οδύσσεια, τραγούδησε την περιπλάνηση την πολύχρονη και ταραγμένη του πολύτροπου Οδυσσέα και των συντρόφων του στο ταξίδι της επιστροφής.

Τα Ομηρικά Έπη παραμένουν αναμφισβήτητα στην κορυφή της παγκόσμιας ποιητικής δημιουργίας. Είναι η προβολή της πρώτης ιστορικής παρουσίας των Ελλήνων και το εκκρηκτικό ξεκίνημα της θαυμαστής πολιτιστικής μας ανέλιξης. Αποτελούν την πνευματική δεξαμενή ολόκληρης της κλασικής γραμματείας. Η Νύχτα, ο Ωκεανός, ο Αιθέρας προσωποποιούνται από τον μεγάλο ποιητή και συμμετέχουν στην Κοσμογονία. Η Αθηνά, ο Ποσειδώνας, ο Ερμής παραστέκουν και εμπλέκονται στα πάθη των θνητών. Το έπος λοιπόν, είναι ιστορία και μύθος, και πρόσωπα του θρύλου, στην υπηρεσία ενός λαϊκού πολιτισμού.

Τα πολυφωνικά τραγούδια του Πωγωνίου της Ηπείρου και της Δερόπολης στη Βόρεια Ήπειρο, σε Πεντατονική Ανημίτονη

ΠΩΓΩΝΗΣΙΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Παμφηφεί εξελέγη ο συμπατριώτης μας Αντώνιος Ζαμπέλας του Δημητρίου από Πωγωνιανή επίκουρος Καθηγητής στο Τμήμα Διατροφής και Διαιτολογίας του Χαροκόπειου Πανεπιστημίου Αθηνών.

Συγχαίρουμε θερμά τον νέο καθηγητή και του ευχόμαστε λαμπρή Πανεπιστημιακή σταδιοδρομία.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Στον Αντώνη Δημητρίου Ζαμπέλα από την Πωγωνιανή που εκλέχτηκε επίκουρος καθηγητής του Χαροκόπειου Πανεπιστημίου Αθηνών μαζί με τα συγχαρητήριά μας, του ευχόμαστε καλή πανεπιστημιακή ανέλιξη.

Η γιαγιά **Αφροδίτη**
οι εξαδέλφες **Ντίνα - Καίτη**

Η ΜΕΛΙΣΣΑ του Παν. Κύρκου

Των Λουλουδιών συντρόφισσα
μέλισσα ευλογημένη
ακάματη στο έργο σου
στον κόσμο παينةμένη.

Φιλιά του έρωτα γλυκά
στα λούλουδα σκορπίζεις
κι αυτά τα περιβόλια μας
φορτώνεις και γεμίζεις.

Τρύπωσα κάποτε κρυφά
μέσα στα δώματά σου
γέμισα αρώματα πολλά
από την ευωδιά σου.

Γνώρισα τα παλάτια σου
περίτεχνα στημένα

παλάτια μέγαρα σωστά
στ' αλήθεια ονειρεμένα.

Τα έργα σου με σκλάβωσαν
μικρό μου εντομούλι,
έργα μεγάλα κι ακριβά
στον κόσμο το φτωχούλι.

Γιατί στ' αλήθεια αν είχαν
κουκούτσι απ' το μυαλό σου
φτώχεια δεν θάταν το ντουινά
με το νοικοκυριό σου.

Νοικοκυριό που μάχεται
κηφίνες που μασάνε
και το γλυκό το μέλι σου
άκοπα να τρυγάνε.

ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΟΤΑ

Κατά την διανομή της ΣΑΤΑ στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης από το Υπουργείο Εσωτερικών οι Δήμοι και Κοινότητες της Επαρχίας μας πήραν τα παρακάτω μικρό μου εντομούλι,

Δήμος Άνω Πωγωνίου: 33.989.000 δρχ.
Δήμος Δελβινακίου: 55.173.000
Κοινότητα Λάβδανης: 5.303.000
Κοινότητα Πωγωνιανής: 12.567.000.

Δεν γνωρίζουμε αν τα πήραν ή ΘΑ τα πάρουν με δόσεις και με το... σταγονόμετρο!

Τα μοναστήρια του Πωγωνίου

Στο Πωγώνι υπήρχαν και είναι όρθια ακόμη πολλά μοναστήρια. Κανένα όμως απ' αυτά σήμερα δεν είναι ανοικτό και δεν υπηρετείται από ιερωμένους. Κλειστά, τα περισσότερα γνώρισαν τις επιδρομές βεβήλων και την λεηλασία των κειμηλίων τους. Η Μητρόπολη μας έχει ρίξει το βάρος στα μοναστήρια της περιφέρειας Κόνιτσας όπου αρκετά είναι ανοικτά και φροντισμένα. Περιμένουμε από την Μητρόπολή μας να επεκτείνει το ενδιαφέρον και την φροντίδα και σε κάποια μοναστήρια της επαρχίας μας, τα οποία είναι από τα παλαιότερα της περιφέρειας και να τα ανοίξει. Αν ξεκινήσει οι Πωγωνήσιοι θα δείξουν τον σεβασμό τους και την συνδρομή τους.

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

ΚΩΔΙΚΟΣ 0657	
ΟΤΕ Δελβινακίου	22399 22121 22139 22211
ΔΕΗ Δελβινακίου	22244
Ταχ. Βήσσανης	41210
Ταχ. Δελβινακίου	31210
Ταχ. Πωγωνιανής	22246
Δημόσιο Ταμείο	22198
Συμβολαιογραφείο	22203
Ιερά Μητρόπολη	22359
Κυνηγετικός Σύλλογος	22222
Κέντρο Υγείας	22540, 22541
Δελβινακίου	22525
Φαρμακείο Δελ.	41012
Φαρμακείο Κεφ/σου	41300
Ιατρείο Βασιλικού	71366
Ιατρείο Βήσσανης	51624
Ιατρείο Κερασόβου	41586
Ιατρείο Κεφαλ/σου	51201
Ιατρείο Κτισμάτων	31203
Ιατρείο Πωγωνιανής	22216
Αστυνομία Δελβινακίου	22365
Αστυνομία Βήσσανης	71243
Αστυνομία Καστανής	51570
Αστυνομία Κεφ/σου	41216
Αστυνομία Κτισμάτων	51292
Αστυνομία Πωγ/νης	31201
Ελεγχος Διαβατηρίων	
Κακαβιάς	51230
Τελωνείο Κακαβιάς	51210
Δασονομείο	22208
Φυλάκιο Κακαβιάς	51300
Φυλάκιο Δρυμάδων	31344

ΘΑΝΑΤΟΙ

- * Απεβίωσε στο Πίτσμπουργκ Αμερικής η Κωνσταντίνα Ίτζου το γένος Τζήμα από Μερόπη ετών 52. Ο Εξωραϊστικός Σύλλογος συλλυπείται την οικογένεια.
- * Απεβίωσε στη Θεσσαλονίκη ο Παν. Πάντος του Δημητρίου από Κακκόλακο ετών 70.
- * Απεβίωσε στις Δρυμάδες ο Νικόλαος Πλιάκος ετών 70.

Ευχαριστούμε

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

Μηνιαία Έκδοση για τους Πωγωνήσιους

Εδρα: Πωγωνιανή
Ιδιοκτήτης-εκδότης-διευθυντής:
Κων. Χρ. Κωστούλας
Διευθύνσεις επικοινωνίας:
Πωγωνιανή (Τ.Κ. 44005), τηλ. 0657-31333
Ιωάννινα-Οπλ. Πουτέτση 16 (Τ.Κ. 45332),
τηλ. 0651-70485

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ ΕΚΤΥΠΩΣΗ
«ΤΥΠΟΕΚΔΟΤΙΚΗ ΗΠΕΡΟΥ ΕΠΕ»
Πέραμα Ιωαννίνων

ΞΑΝΑ-ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΤΗΚΑΝ ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΚΟΡΗ ΚΛΠ.

Για μια ακόμη φορά αναγγέλθηκε από τη Νομαρχία η ασφαλτόστρωση των δρόμων Κρουσέρι - Χάνι Δελβινάκι, Στρατίτσα - Δημοκωρη και Αργυροχώρι Ξηρόβλατο. Για κάποια τμήματα μάλιστα αναγγέλθηκε και η δημοπράτηση. Αυτές είναι οι εφετινές αναγγελίες οδοποιίας και περιμένουμε να γράψουμε για την προώθηση και το τέλος των εργασιών.

ΑΛΟΥ ΓΕΝΝΟΥΝ ΟΙ... ΚΟΤΕΣ!

Ο δρόμος για το ομόλογο των Δρυμάδων Τελωνείο Σαγιόδας προς φυλάκιο Μαυρομάτι όπου θα... συναντηθούν οι μεγάλοι δρόμοι με τους Αλβανούς δημοπρατήθηκε! Και σύντομα θα αρχίσει με προϋπολογισμό 1,8 δισεκατομμύριο. Εδώ υπάρχει εγγραφή για 1,7 δισεκατομμύρια αλλά δεν υπάρχει ακόμη μελέτη αν και τελειώσε ο μισός χρόνος! ΘΑ γίνει η μελέτη! Ναι! Και πριν από τέσσερα - πέντε χρόνια όταν πρωτσανακονώθηκε είχε γίνει μελέτη και έβγαλαν και κόστος 1,2 δισ. με δρόμο Χάνι - Δελβινάκι - Τελωνείο Δρυμάδων, με νέα γέφυρα στο Κατερίνι, παράκαμψη κέντρου Πωγωνιανής, παράκαμψη Δρυμάδων και δρόμο από Δρυμάδες - Κακόλακκος και βελτίωση βατότητας για βαρέα οχήματα από Κακόλακκος μέχρι Βίγλα! Έτσι τα έλεγαν τότε. Τώρα αρχίζουμε πάλι με... μελέτες! Αυτά για να μη χάσουμε τελείως το μυαλό μας.

Χλωρίωση Δεξαμενών Δήμου Δελβινακίου

«55 αντιλοιστία και δεξαμενές πόσιμου νερού έχει ο Δήμος Δελβινακίου με το 22 χωριό του! Από αυτές οι περισσότερες είναι πάνω από 8 χρόνια να καθαριστούν και να χλωριωθούν. Μάλιστα, σε κάποιες περιπτώσεις να μη ειπωθεί τι νερό πίνουμε...»

Αυτά αναφέρονται σε δελτίο Τύπου του Δήμου Δελβινακίου και πληροφορεί ότι ο Δήμος άρχισε αμέσως πρόγραμμα καθαρισμού και χλωρίωσης όλων αυτών, το οποίο βρίσκεται σε εξέλιξη.

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΧΑΝΙ ΔΕΜΑ ΚΕΦΑΛΟΒΡΥΣΟ ΘΕΛΕΙ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ

Πάλι θέλει συντήρηση το τμήμα της 33ης επαρχιακής οδού από Χάνι Δέμα μέχρι Κεφαλόβρυσο. Να δούμε πότε θα πάρει σειρά πριν γίνει χειρότερος και μεγαλύτερος και οι λακκούβες.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΕΣ ΜΕ ΑΠΟΞΗΡΑΜΕΝΑ ΦΥΤΑ
ΦΥΣΗ ΣΤΟ ΓΥΑΛΙ-ΚΟΣΜΗΜΑ
ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΕΣ-ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

SAI CREATIONS

Κατασκευές...

ΚΑΛΛΙΠΡΟΣ ΘΕΟΦΙΛΟΣ
ΕΥΓΕΝΙΑ ΕΥΘΥΜΙΔΟΥ (εκ Μερόπης)
Μακρυγιάννη 7 (κάτω από την Ακρόπολη) ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 9242020

ΤΑ «ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΑΡΑΜΕΘΟΡΙΩΝ»

Τα γεγονότα στη Γιουγκοσλαβία δημιουργούν πάλι προβλήματα και στα παραμεθόριά μας. Η ανασύσταση των ΤΕΑ, η δημιουργία του Σώματος Συνοριακών Φρουρών, η αναμονή κύματος προσφύγων, η εγκατάλειψη των χωριών και όλες οι λαθροεργασίες ξαναφέρνουν τον παραμεθόριο χώρο σε παλιές καταστάσεις, τότε που πάλι την πλήρωναν τα παραμεθόρια χωριά και ο ακριτικός πληθυσμός. Μαζί με αυτά και συνέπεια αυτών είναι και η αναπτυξιακή απαξίωση του ακριτικού χώρου μέχρι τελείας νέκρωσης. Αυτή την κατάσταση παρακολουθούν σχεδόν αδιάφοροι οι αρμόδιοι και φροντίζουν να έχουν ησυχία οι στα ενδότερα κατοικούντες και ευημερούντες Έλληνες. Ενδιαφέρονται για την «δεύτερη γραμμή άμυνας» του Ελληνισμού ξεγράφοντας τα παραμεθόρια προς χαράν όλων των καιροφυλακτούντων γειτόνων μας. Παλιότερα και μετά το 1949 είχαν συνταχθεί και εφαρμοσθεί ειδικά προγράμματα για τα παραμεθόρια. Ήταν τα «προγράμματα παραμεθωρίων» που έδιναν κάποιες προτεραιότητες στην ανάπτυξη, στην παραγωγή, στην πληθυσμιακή ενίσχυση, στην ηλεκτροδότηση, τηλεφωνοδότηση καθώς και μια σειρά άλλων μέτρων πρόνοιας, προτίμησης σε προσλήψεις, εισαγωγή σε παραγωγικές Σχολές του Στρατού κ.λπ. Αυτά τα προγράμματα καταργήθηκαν ή ατόνησαν από τις μετά-μεταπολιτευτικές κυβερνήσεις. Τώρα που οι κίνδυνοι είναι ορατοί και η κατάσταση προχωρημένη μήπως πρέπει να ξαναμελετηθούν τα «προγράμματα παραμεθωρίων»; Ας ανοίξει τα ντουλάπια με τα αρχεία η Περιφέρεια. Θα βρει πολλά ενδιαφέροντα. Ας κινητοποιηθούν η Τοπική Αυτοδιοίκηση και οι αντιπροσωπευτικοί φορείς και προς αυτή την κατεύθυνση. Η κατάσταση γύρισε πενήντα χρόνια πίσω.

Μια υπεύθυνη ενημέρωση

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΚΑΚΑΒΙΑΣ

Από τον προϊστάμενο της αρμόδιας υπηρεσίας που επιβλέπει τα έργα στον άξονα Καλπάκι-Κακαβιά συμπαιρώται μας κ. Ευάγγ. Μπάτσος είχαμε την ακόλουθη ενημέρωση.

Από Κακαβιά μέχρι Χάνι Δελβινάκι 15,5 Km, υπάρχει εν ενεργεία εργολαβία ύψους 1,9 δισ.

Από Χάνι Δελβινάκι μέχρι γέφυρα των Αγίων επί μήκους 7 Km και από Χάνι Δολιανών μέχρι Καλπάκι

από μήκους 4 Km έγινε δημοπράτηση προς ανάθεση νέας εργολαβίας 2,2 δισ.

Το τμήμα γέφυρας Αγίων μέχρι Χάνι Δολιανών ευρίσκεται σε εκκρεμότητα. Θα επακολουθήσει νέα εργολαβία. Η νέα γέφυρα των Αγίων ευρίσκεται σε στάδιο κατασκευής με ξεχωριστή εργολαβία. Αυτά από την αρμόδια υπηρεσία για την ενημέρωσή των συμπαιρωτών μας.

ΚΑΝΕΝΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΠΙΑΝΕΙ

Ούτε στην τελευταία ανακοίνωση της Νομαρχίας για νέα έργα αναφέρονται Λάβδανη και Αγ. Μαρίνα. Πέρασε και ο μισός χρόνος πάλι και το 1999. Και να σκεφθεί κανείς πως πριν από πολλά χρόνια —δεκαπέντε;— είχαν αναγγείλει την επιμεθόρια σύνδεση Πωγωνίου - Φιλιατών. Και στις προτάσεις για το τρίτο Κου-Που-Σου δεν υπάρχει πρόβλεψη. Να 'φτιαχναν τουλάχιστον το δρόμο προς Αγία Μαρίνα!

ΞΕΣΠΑΣΑΝ ΣΤΑ... ΜΕΛΙΣΣΙΑ

Μόλις καταργήθηκε το φυλάκιο της Κάτω Λάβδανης άρχισε το κύμα των λεθρομεταναστών. Αμέσως το... πληροφόρηθηκαν! Κάποιοι που ξεκίνησαν απροετοίμαστοι πείνασαν στα μέρη μας. Και βρήκαν εύκολη λύση το μέλι από τις κυψέλες ενός μελισσοουργού. Ποιάς το 'μαθε; Και σε ποιόν να το πει; Το απόσπασμα που είναι χρωματισμένο στην Λάβδανη είναι άφαντο. Κινείται μονίμως γύρω από τα... Γιάννανα!

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΖΟΥΝ ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΓΕΦΥΡΙΑ

Είχαμε μια ενδιαφέρουσα συζήτηση με τον Διευθυντή Τεχνικών Υπηρεσιών της Νομαρχίας Ιωαννίνων κ. Κων. Βίτσα σχετικά με τον δρόμο από Χάνι Δελβινάκι μέχρι το συνοριακό φυλάκιο Δρυμάδων που είναι ενταγμένος στη συμφωνία λειτουργίας του Μεθοριακού Σταθμού. Για τον δρόμο αυτό είναι εγγεγραμμένο ποσό 1,7 δισεκατομμυρίων. Ο κ. Βίτσας επιθεώρησε τον δρόμο και διεπίστωσε πολλά παλιά και αξιολογα γέφυρια. Τα γέφυρια αυτά είναι από το 1895 και μερικά απ' αυτά προτάθηκαν να κριθούν διατηρητέα. Δεν έχει αποφασισθεί ακόμη τι θα γίνει με αυτά τα γέφυρια. Σύντομα θα συνταχθεί λεπτομερής μελέτη για τον δρόμο αυτό και οι αρμόδιοι προβληματίζονται για το θέμα. Ίσως μια νέα χάραξη στο έναμι του ποταμού Κουβαρά στο Κουβερωτικό και Δολιώτικο μέχρι το κόνισμα του Αγ. Γεωργίου Πωγωνιανής είναι μια λύση του προβλήματος. Ίσως!

ΟΙ ΣΥΝΟΡΙΑΚΟΙ ΦΡΟΥΡΟΙ

Οι συνοριακοί φρουροί έπιασαν δουλειά. Δουλειά με ωράριο υπαλληλικό και πρόγραμμα κυλιόμενο και εναλλασσόμενου σε τρεις βάρδιες ανά 24ωρο. Όπως και τα αποσπάσματα κινούνται χωρίς να «δεθούν» και να γνωρισθούν με τα χωριά μας και τους κατοίκους. Στην πρώτη εκτίμηση δεν αλλάζει τίποτε ουσιαστικά και δεν είναι ακριβώς γνωστά τα καθηκόντά τους και τα όρια της εξουσίας που τους δόθηκε. Και αυτό πρέπει να ξεκαθαριστεί από την αρχή και σύντομα μάλιστα καθώς έρχεται καλοκαίρι και πολλοί «ξένοι» θα φτάσουν στα χωριά μας. Δεν φτάνει «να πίνουν έναν καφέ στα καφενεία». Χρειάζεται να γίνουν «οι δικοί μας άνθρωποι» που θα αποκαταστήσουν μια επικοινωνία εμπιστοσύνης. Το πρώτο ζητούμενο.

Νέο Πωγωνήσιο Κατάστημα

Στο Καλπάκι άρχισε να λειτουργεί μια νέα Πωγωνήσια Εμπορική Επιχείρηση των συμπαιρωτών μας Γεωργίου Ιωαννίδη - Σωτ. Δάλλα. Είναι μια εμπορική επιχείρηση με αντιπροσωπίες επαγγελματιών ψυγείων και ελαστικών αυτοκινήτων. Είναι χαρά μας να αναγγέλουμε τις νέες επιχειρηματικές δραστηριότητες των συμπαιρωτών και οι στήλες της εφημερίδας μας θα φιλοξενούν κάθε τέτοια είδηση. Στους συμπαιρωτές μας επιχειρηματίες ευχόμαστε καλές δουλειές και καλά κέρδη.

ΠΝΕΥΜΟΝΟΛΟΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Σ. ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΟΥΝΑΡΗ 2 (ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙ ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ)

Δέχεται καθημερινώς 9-1 π.μ. και 6-8 μ.μ.

εκτός από απογεύματα Δευτέρας-Τετάρτης που θα δέχεται με ραντεβού

Τηλ.: 30404, κιν.: 093-823338

Σύμβαση με όλα τα Ταμεία

Η Ευποιΐα στην ακριτική Επαρχία μας ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ ΠΩΓΩΝΗΣΙΟΙ

του Αθ. Δέμου φιλόλογου

4ον 12. Ιωαννίκιος Πα- γούνης

Το κατά κόσμον όνομά του ήταν Ιωάννης. Κατάγονταν από την Οσταντίτσα Παλαμάς Πωγωνιανής. Νέος πήγε στη μονή Γκούρας, κοντά στο χωριό του, όπου «εκάργη» μοναχός και επήρε το όνομα Ιωαννίκιος.

Ταξίδεψε στη Βλαχιά, όταν ήταν ηγεμόνας (για δεύτερη φορά) ο Νικ. Μαυροκορδάτος (1719 - 1730). Υπήρξε πνευματικός του ηγεμόνα, αλλά και υπουλάριος επίσκοπος Σταυρουπόλεως. Από ελεημοσύνες που συγκέντρωσε στη Ρωσία, ο Ιωαννίκιος αγόρασε παλαιό παρεκκλήσιο στο Βουκουρέστι και γύρω από αυτό οικοπέδο 1.200 πήχεων και το προσάρτισε σαν μετόχι στο μοναστήρι Γκούρας. Γύρω δε από την εκκλησία έκτισε 80 εργαστήρια και ισάριθμα δωμάτια πάνω από αυτά, με σκοπό να στεγάζονται όλοι οι μοναχοί που θα έλθουν στο μοναστήρι Γκούρας. Γύρω δε από την εκκλησία έκτισε 80 εργαστήρια και ισάριθμα δωμάτια πάνω από αυτά, με σκοπό να στεγάζονται όλοι οι μοναχοί που θα έλθουν στο μοναστήρι Γκούρας.

Πράγματι ο Νικ. Ντόκος, εκτελώντας την επιθυμία του πεθερού του, άνοιξε το 1809 το Σχολείο και έστειλε «διδασκάλον ελληνικόν, από την πόλη τον εκεί σπουδάζοντα ιερομόναχον Κωνσταντίνον Σπύρου Γιόνην Δελβινακίωτη. Αργότερα έκτισε και το σωζόμενο Σχολείο. Από τα χρήματα του ευεργέτη πληρώνονταν και ο δάσκαλος.

Το 1812, όμως, όταν ο Ναπολέων έφθασε στη Μόσχα και πυρπολήθηκε η πόλη χάθηκε και η περιουσία του Παλαιόβη, οπότε ο ολιγαρκής διδάσκαλος πληρώνονταν από ότι περίσσευε από τα εισοδήματα των μοναστηριών.

Συνεχίζεται

την καταγωγή του.

13. Ιωάννης Παλαιόβης (ή Μερμηγκής)

Δελβινακίτης ο Ιωάννης Παλαιόβης, μετανάστευσε νέος στη Μόσχα όπου επλούτισε με το εμπόριο. Έστειλε χρήματα στο χωριό του και εστόλισε τις εκκλησίες με διάφορα αφιερώματα, παραδ. χάριν άμφια, εικόνες και ιερά σκεύη. Στην Κων/πολη έμενε ο γαμβρός του Νικόλ. Ντόκος. Έστειλε χρήματα στο χωριό του και να εστιάσει τα σχολεία.

Δεν πρόλαβε να πραγματοποιήσει ο ίδιος το όνειρό του, αλλά με διαθήκη του άφησε εντολή στο γαμπρό του να πραγματοποιήσει τον «ιερόν σκοπόν». Δεν γνωρίζουμε πότε ακριβώς έζησε, αλλά το βέβαιο είναι ότι έζησε πριν από το 1800.

Πράγματι ο Νικ. Ντόκος, εκτελώντας την επιθυμία του πεθερού του, άνοιξε το 1809 το Σχολείο και έστειλε «διδασκάλον ελληνικόν, από την πόλη τον εκεί σπουδάζοντα ιερομόναχον Κωνσταντίνον Σπύρου Γιόνην Δελβινακίωτη. Αργότερα έκτισε και το σωζόμενο Σχολείο. Από τα χρήματα του ευεργέτη πληρώνονταν και ο δάσκαλος.

Το 1812, όμως, όταν ο Ναπολέων έφθασε στη Μόσχα και πυρπολήθηκε η πόλη χάθηκε και η περιουσία του Παλαιόβη, οπότε ο ολιγαρκής διδάσκαλος πληρώνονταν από ότι περίσσευε από τα εισοδήματα των μοναστηριών.

Συνεχίζεται

ΝΙΚΟΥ ΛΩΛΗ

ΠΩΓΩΝΙΟΥ ΚΑΤΑΒΑΣΙΣ

4ον

Μετά δύο ημέρας εμάθαμε ότι επήγαν αντάρτες εις την Πωγωνιανήν και ότι δεν επείραξαν κανέναν, εκτός από τον Δ. Οικονόμου, τον οποίον συνέλαβε το συγκρότημα του Λευτέρη εις Μερρόπην, τον καθηγητήν των Μαθηματικών Γ. Σκεπετάρην και μερικούς άλλους τους οποίους άφησαν ξανά. Τον Δημήτριον Οικονόμου και τον Γ. Σκεπετάρην τους επήραν μαζί των, τον δε Δημήτριον Οικονόμου ερόνευσαν εις Καστάνιανην.

Ο κ. Σκεπετάρης καθόταν εις του Δελλάρη. Εις την Πωγωνιανήν πρώτα επήγαν αντάρτες οι οποίοι, προηγουμένως, είχαν περάσει από το Φαράγγιον (γκουβέρι) και από το Σταυροδρόμιον (Βομπλό). Την νύχτα κατέφθασε και από τα ριζά ο Λευτέρης με τον Υψηλάντη, ο δε Λευτέρης ερώτησε τον κ. Λίβα τι γίνονται οι μαθηταί των τάξεων έκτης, έβδομης και όγδοης.

Την άλλη ημέρα κατέβη ο Τοϊκάς εις την αγοράν διά να ιδή τους αντάρτες, αυτοί δε τον έβαλαν να τους γράψει πόσα ζώα θα επήγαιναν αγγαρεία με τρόφιμα από τις αποθήκες και μετά τον έστειλαν, με ένα καζάνι φαγητό, εις τον Προφήτην Ηλίαν της Πωγωνιανής, όπου ήτο φυλάκιο των ανταρτών. Όταν έφυγαν οι αντάρτες προς την Καστάνιανην επήρσαν από τα εξής χωριά. Από τις Ποντικάτες όπου έβγαλαν και λόγο, από το Αργυροχώρι, όπου τους εχύτησαν τα αεροπλάνα και εκοτόωναν και ετραυμάτισαν πολλά ζώα και ανθρώπους. Μετά επήρσαν από τη Χρυσόδολλη και διά της κοιλάδος της Δροπιόλεως έφθασαν εις την Καστάνιανην. Στο πέρασμά τους από τα ριζά, από τον Κακκόλακο επήραν καμμία δεκαριά κορίτσια, από τα άλλα χωριά δεν επήραν.

Καθ' όν χρόνον συνέβαιναν αυτά, εις το χωριό μου επλήθαιναν αι φήμαι διά μεγάλης σφαγής και καταστροφής εις το Δελβινάκι και ο φόβος των κατοίκων ηύξανεν, ενώ εις την πραγματικότητα εις το Δελβινάκι υπήρχον δύο νεκροί, άνω των 10 οικίων πυρπολημένων και λιγοστές λεηλασίες. Επίσης δε υπήρχον και 6 νέοι απαχθέντες υπό των ανταρτών.

Ένεκα του φόβου οι κάτοικοι του χωριού μου, κυρίως οι άνδρες, εκρύβοντο, μαζί δε με αυτούς υπήρχον και μερικοί εκ Δελβινακίου. Εν των μεταξύ δε επήρναν και τας οικογενείας των.

Συνεχίζεται

αλλά οι αντάρτες όμως συνέχιζον την δουλειά των, έκαιον την Βάλτισταν, της οποίας οι κάτοικοι άπαξ άπαντες ήταν Μ.Α.Υ. και δι' αυτό την έκαιον, από το χωριό μου δε εφαινότο οι φλόγες και οι καπνοί και ηύξανον τον φόβον των κατοίκων. Μάχες φοβεραί γίνονται εις το χωριό μου δε βλέπομε και ακούμε τους πολυβολισμούς, τους κανονιοβολισμούς, τους όλους, επίσης δε κατά την νύχτα βλέπομε τις τροχιοδεικτικές και τα φωτιστικά βλήματα, προς ενίσχυσιν δε των στρατιωτών έρχονται και τα αεροπλάνα.

6η Δεκεμβρίου 1947, Σάββατον, εορτή του Αγίου Νικολάου, ημέρα ομιχλώδης και ψιχαλίζει. Λόγω της ονομαστικής μου εορτής, το απόγευμα, εις το σπίτι μου, έχουν συγκεντρωθεί τα συγγενικά κορίτσια και χορεύαμε, ότε έξαφνα έρχεται η θεία μου και μας λέγει ότι οι αντάρτες καίουν τα Κτίσματα (Αρίνιστα) χωρίον αντικρύ από το ιδιόν μας και απέχον μίαν και ημίσειαν ώραν. Πάραυτα ο χορός διελύθη και εβγήκαμε έξω διά να απολαύσωμεν το «ωραίον» θέαμα. Καπνοί και φλόγες αναδύονται εκ των οικίων που με μόχθον χρόνια και χρόνια εργάζονταν διά να τας αποκτήσουν οι πτωχοί χωρικοί. Οι κάτοικοι των Κτισμάτων, λόγω του ότι είχαν πάρει αντάρτες στο χωριό τους και είχαν συγκεντρώσει όλα τους τα γιδοπρόβατα και τα βόδια, αλλά και μερικές γυναίκες, είχαν εγκαταλείψει το χωρίον και είχαν έρθει προς τα χωριά τα ιδικά μας. Κατά τας εσπερινάς ώρας κατέφθασαν πολλοί εκ των κατοίκων των πλησίον χωρίων, Ζαμβρόχου, Μαυροπούλου και Κτισμάτων, συν γυναίκες και τέκνοις και μετά των ζώων αυτών και, εκ των οικιακών πραγμάτων, όσα ηδύναντο να σηκώσουν, διά να παραμείνουν εις το χωριό μας, το οποίον ήτο κάπως παράμερα, μέχρις ότου παρέλθει ο κίνδυνος των ανταρτών.

Την επομένην ημέραν οι πυρκαϊές έπαυσαν και αφού πύχασαν κάπως τα πράγματα, οι καταφυγόντες έφυγαν, ξανά διά τα χωριά των.

Εν τω μεταξύ από το χωριό μου και από τα άλλα χωριά του Πωγωνίου κατέβαιναν πολλοί εις τα Ιωάννινα ως πρόσφυγες και εις την καθομιλουμένην ανταρτοπληκτοί ή συμμοριόπληκτοι, πολλοί δε επήρναν και τας οικογενείας των.

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΟΥ 1920

Θυμούμαι παιδί τότε 7-8 χρονών τις εκλογές του 1920. Θυμούμαι το Ρούκα που έστεκε στο Κυπαρίσι που ήταν στο χοροτάσι με ένα μπουκάλι ρακί στο χέρι να φωνάζει έρχεται, έρχεται κερνώντας τους άνδρες ρακί που πήγαιναν να ψηφίσουν στις βουλευτικές εκλογές του 1920 ενώ ο πόλεμος συνεχίζονταν στη Μ. Ασία και οι εκλογές έπρεπε ν' απαγορεύονται. Είχα τότε παιδιά διερωτώμεθα το έρχεται τι σημαίνει. Μετά όμως μάθαμε που κέρδισε το Λαϊκό κόμμα ότι θα έρχονταν από την Ιταλία ο Βασιλιάς Κων/νος που ήταν εξόριστος που θα τον εκτελούσαν κι αυτόν τότε μαζί με τους 6 τι έφταιγαν κι αυτοί οι δυστυχείς επήγαν άδκα, αλλά τον γλύτωσε η Αντάν, τις εκλογές αυτές που λέτε τις εσοφίστηκαν κατά την άποψή μου, η Αντάν για να φύγει ο Βενιζέλος που ήταν δικό τους και να έλθει ο Βασιλιάς, που ήταν εχθρός τους για να κάνουν μετά αυτοί όλα τα κακά θελήματά τους εις βάρος μας όπως και το πέτυχαν. Έσπειραν λοιπόν την προπαγάνδα στην Ελλάδα να πουν στους ψηφοφόρους ότι άμα έλθει το Λαϊκό κόμμα στην Αρχή θα αποστρατεύσει τον Στρατό και θα κλείσει ειρήνη με τον Κεμάλ. Ο κόσμος αυτό τό 'χαψε ψηφίζοντας το Λαϊκό κόμμα τόσο αφού δεν βγήκε ούτε ο Βενιζέλος βουλευτής. Επανηγύριζαν θυμούμαι τότε οι Λαϊκοί για τη νίκη τους με τραγούδια και χαρές. Όταν ήρθε δε ο Βασιλιάς είχαμε άλλα γλέντια λέγανε δε με τέτοιο Κων/νο με τέτοιο Βασιλιά θα πάρομε την Πόλη και την Αγιά Σοφιά ο γενναίος Βασιλιάς θα φθάσει εις την Κόκκινη Μηλιά. Η Αντάν σαν πέτυχε το σκοπό της του εφώνασε με τους Τούρκους κλείνοντας με τους χωρίων, Ζαμβρόχου, Μαυροπούλου και Κτισμάτων, συν γυναίκες και τέκνοις και μετά των ζώων αυτών και, εκ των οικιακών πραγμάτων, όσα ηδύναντο να σηκώσουν, διά να παραμείνουν εις το χωριό μας, το οποίον ήτο κάπως παράμερα, μέχρις ότου παρέλθει ο κίνδυνος των ανταρτών.

Την επομένην ημέραν οι πυρκαϊές έπαυσαν και αφού πύχασαν κάπως τα πράγματα, οι καταφυγόντες έφυγαν, ξανά διά τα χωριά των.

ΠΑΝΟΣ ΧΡ. ΖΩΪΔΗΣ

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Ειδικός προσθετολόγος

Λασκαρίδου 110 - Καλλιθέα

Τηλ.: 9522221 - 094 774664

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

1952 στο Δολό - ο καφές

Γράφει ο Λάκης Λυολάκης

Στο σπίτι της θείας, άποψε, έχουν μαζευτεί αρκετά πρόσωπα, συγγενικά και άλλα. Ο ήλιος έχει πέσει και το σούρουπο ανεβαίνει απαλά από τις σκοτεινές γωνίες του σπιτιού. Είμαστε μαζεμένοι γύρω στο τζάκι όπου καίει μια λαμπερή φωτιά και ψήνεται ο καφές για όλους.

Μοιρασμένοι στα δύο χαμηλά μπάσια, οι σπιτικοί στα χαμηλά σκαμνιά, μπρος στη φωτιά, οι νέες γυναίκες πηγαυοέρονται όρθιες.

Το σπίτι φωτικό αλλά καλοσυγυρισμένο, αναδίνει ένα άρωμα αρχοντιάς που θυμάμαι από τα μικρά μου χρόνια. Η καντίλα αναμένει μπρος στη μεγάλη εικόνα σπμειώνει πιν παρουσία της σπιθίζοντας αργά, διακριτικά. Η θεία ξερακιανή, μαυροτυμένη - χίρα από τον τελευταίο πόλεμο - μισκοκείται, συμπιέει τη φωτιά κάτω από το μπρίκι του καφέ, ξανασπώνεται. Η όψη της με τη βασανισμένη αλλά καρτερική έκφραση εμπνέει ένα ήπιο σεβασμό. Πίσω από τις λεπτές ρυτίδες στο χλωμό, κανονικό της πρόσωπο, λάμπουν ακόμα δύο γαλανά μάτια, που προδίδουν μια παλαιότερη ομορφιά.

Οι ηλικιωμένοι μιλούν αργά, οι νεότεροι σασπώνουν. Ο φεγγίτης πάνω από τη γωνιά κύνει όλο και πιο αδύνατο φως, ενώ η φωτιά ρίχνει στα πρόσωπα ακανόνιστες αναλαμπές. Η όλη ατμόσφαιρα παίρνει έτσι την επισήμοτητα παλιών καιρών.

Η ξεδέρφη μου σερβίρει τον καφέ μ' ένα δροσερό χαμόγελο και έπειτα στέκεται όρθια και μας κοιτάζει. Κάνω τόπο και την καλώ να καθίσει δίπλα μου.

- Άχ, μου λέει σιγανά, τι καλά που φεύγεις. Πως θα ήθελα να έφρευγα κι εγώ.

- Πότε φεύγεις για την Αθήνα; Γιατί δεν κάθεται λίγο ακόμα; Ρωτάει η ηλικιωμένη γειτόνισσα.

- Τι να κάνει το παιδί εδώ. Και τόσο που κάθισε καλά είναι, της απαντά η διπλανή της.

Τελειώνω τον καφέ μου κι αφήνω το φλυτζάνι.

- Στάσου να σου γυρίσω το φλυτζάνι, θέλεις; Με ρωτά η νέα γειτόνισσα, μια ψηλή γεροδεμένη γυναίκα. Τα χαρακτηριστικά της αδρά γύρω από δύο πελώρια μάτια, τα μέλη σφικτά από τις αγροτικές δουλειές. Τέτοιες πρέπει να ήταν οι Σουλιάτισσες, σκέφτομαι.

Χωρίς να περιμένει απάντηση, παίρνει

το φλυτζάνι και το αναποδογυρίζει στο τασάκι.

- Τα γράμματα, παιδί μου, μοιραυρίζουν ο γρηλός συγγενής σα ν' απαντά στον εαυτό του. Τίποτα δεν γίνεται σήμερα χωρίς γράμματα. Άλλα τα χρόνια τα δικά μας.

- Άμ που είχαμε εμείς μυαλό για γράμματα, του κάνει η γριά γυναίκα του. Από το σπίτι στη δουλειά κι απ' τη δουλειά στο σπίτι.

- Είχαμε και παραείχαμε, απαντά θυμωσφα εκείνος. Μόνο που δεν ήταν απαραίτητα τότε.

Η νέα γυναίκα σπκώνει δυναμικά το φλυτζάνι, σπμάνει στον φεγγίτη και το στριφογυρίζει στα μακρύα της δάκτυλα. Ρίχνει μέσα μια εξεταστική ματιά, γυρνά μετά και με καρφώνει με μάτια που λάμπουν από τη φωτιά. Νιάωθ ξεφανικά αδύναμος, τελείως υποταγμένος.

- Εσύ μεγάλη θάλασσα περνάς μεγάλο ταξίδι θα κάνεις. Σου το λέω και να με θυμάσαι!

- Αντιπεί, μη κρύβεις τίποτε και δεν το ξέρουμε, με ρωτά απορημένη η θεία σα να μη χωρούσε αντίρρηση στα γραμμένα του καφέ.

- Ξέρω κι εγώ, νέοι είμαστε, όλα μπορεί να συμβούν, λέω και νιάωθ ταραγμένος. Είχα πράγματι πρόταση για ένα τέτοιο ταξίδι, με δεν το είχα ακόμα κοινοποιήσει.

Ύστερα αλλάζουμε κουβέντα, κι η βραδυά καταλήγει ήρεμα όπως είχε αρχίσει. Την επομένη φεύγοντας για τα Γιάννενα, σκέφτομαι το περιστατικό και προσπαθώ να το διασκεδάσω λογικά: «Μ' έριξε, συλλογισμό, δεν είδε βέβαια το μπροτικό μου στο φλυτζάνι του καφέ. Με καθήλωσε με το βλέμμα της, με αποδυνάμωσε και μέσ' στην ταραχή μου διάβασε τη σκέψη μου...»

Κι ασφαλώς κάπως έτσι συνέβη με την πρόβλεψη εκείνο το βράδυ. Λίγους μήνες αργότερα το «μεγάλο ταξίδι» πραγματοποιήθηκε.

Πέρασαν χρόνια πολλά από τότε. Ποτέ δεν έβγαλα τον καφέ στο χωριό λίγο πριν φύγω. Εκείνο που μ' εντυπωσίασε τόσο πολύ - το ξέρω τώρα - δεν ήταν η πρόβλεψη του ταξιδιού μέσ' από τον καφέ. Ήταν η γυναίκα, που με τη στάση, το βλέμμα και τα λόγια της συνδέθηκε μέσα μου με τη «γυναίκα θρόλο» της ζωής μας.

ΤΑ ΒΑΚΟΥΦΙΚΑ... ΧΤΥΠΑΝΕ

Διάβασα στην εφημερίδα «ΒΗΣ-ΣΑΝΗ» ένα σηματοδοτικό σημείωμα για την «Βασιλική Δρύ» των Αγίων Αποστόλων. Θα 'θελα με μια υπέρβαση του χρόνου να πω πως όσα γράφει είναι μια φωνή που αποκρυπτογράφηση του απόηχο του θροίσματος της ιερής φηγού της Δωδώνης. «Βασιλική Δρύ» την ονομάζει ο συντάκτης του σημειώματος κ. Κώστας Νόβελος για να μας θυμίσει τον Ποταγό που χαρακτηρίζει «δωδωναία σειρά» τις βελανιδασκεπείς λοφοσειρές του Κουτσόκρανου μέχρι την Τσερκοβίτσα. Αυτή η Βελανιδιά έχει μέσα της κάτι από την ιστορία, την προϊστορία του Πωγωνίου και η Βασιλική Δρύς, ήταν ιερό δέντρο. Και και δίπλα από τους Αγίους Αποστόλους της Βήσσωνης ήταν ένα τέτοιο ιερό δέντρο. Όπως ιερά δένδρα ήταν οι βαλανιδιές γύρω από όλα τα ιερά μας. Και δεν τολμούσε κανείς να βάλλει τσεκούρι. Η παράδοση έχει πολλές ιστο-

ρίες που ημωρήθηκε το βέβηλο χέρι που έκοψε βελανιδιές από ιερά. Βακούφικα τα έλεγαν οι Τούρκοι και τα σεβάστηκαν περισσότερο από τους Έλληνες. «Να εκεί να κόψουμε στα Βακούφικα του Αγίου» - είπε κάποιος ξυλοσπίστης και του κουλάθηκε το χέρι. Είναι μια λαϊκή παράδοση που θα βρει κανείς σε πολλά χωριά του Πωγωνίου. Τα Βακούφικα... χτυπούν. Αργά ή γρήγορα λέει ο λαός. Γι' αυτό και θεωρώ το σημείωμα του κ. Κώστα Νόβελος σηματοδοτικό. Σηματοδοτικό που φτάσαμε στο Πωγωνί να κόβουμε χωρίς φόβο και αναστολές ακόμη και τα αιωνόβια δένδρα βελανιδιάς που θεωρούνται και από τη νομοθεσία μνημεία της φύσης, του ναού της φύσης. Ακόμη και τα ιερά δένδρα των Αγίων μας προστατών. Τα ιερά, τα Βακούφικα δένδρα. Η Βασιλική Δρύς έπεσε. Και πας βέβηλος ανήρ εξαλείφεται. Έρχεται η οργή εξ ουρανού.

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΚΩΣΤΑΣ

ΚΟΡΝΙΖΕΣ

Δαγκλή 14 - Τηλ. 38.068

T.K. 45444 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

mobile
DOMANI

Παντελής Κουτσαβέλης
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΠΩΛΗΣΕΩΝ

Σπ. Λάμπρου 55 Τ.Κ. 45333 Ιωάννινα
Τηλ.-Fax 0651-70008

ΚΡΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΠΩΓΩΝΗΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ αρ. 9

Κων. Χρ. Κωστούλα

«Ένα παιδί του '40 θυμάται»

Ιωάννινα, 1998

Γράφει ο Κώστας Τσιλιμάντος - φιλόλογος

Εκείνες οι στιγμές έμειναν χαραγμένες βαθιά και με τίποτα δεν τις αλάω ούτε τις νοθεύω. Θέλω να τις θυμάμαι έτσι με την παιδική μου μνήμη. Είναι κάτι σαν προσωπικό κειμήλιο που δεν μπορεί κανείς να μου το πάρει».

(ο συγγραφέας, σελ. 50)

Είναι το τέταρτο βιβλίο του κ. Κωστούλα, και στη σειρά «Πωγωνήσια Βιβλιοθήκη» που δημιουργήσε ο ίδιος και έχει την επιμέλεια και φροντίδα της, το έβδομο.

Εδώ γινόμαστε μάρτυρες των χρόνων της αθωότητας ενός παιδιού, του ανθρώπου που παρ'όλο της τρυφερότητας, του πάντα χλωρού στη μνήμη, που εκτείνεται, τοπικά και χρονικά, από τα προπολεμικά χρόνια σε μια επαρχιακή πόλη, την Πρέβεζα, μέχρι την εποχή που καταρρέει το μέτωπο σε ένα χωριό, την Πωγωνιανή, στις εσχάτες της Ηπείρου, προγονική εστία του.

Η πόλη της Πρέβεζας που πρωτοεγγράφηται στη συνείδηση ενός μικρού παιδιού, δεν έχει και δεν ήταν δυνατόν να έχει καμιά σχέση με τους καρουτακτικούς αφορισμούς, για τον απλούστατο λόγο ότι ο ποιητής μας την πλήρως με διαμορφωμένη ψυχολογία και συνείδηση.

Εμείς γνωρίζουμε, από τους φακούς των ματιών του μικρού Κωστάκη, την ατιμωφαιρα της προπολεμικής Πρέβεζας και την Πρέβεζα των βομβαρδισμών και αργότερα, όπως επιμερίζεται το βιβλίο σε δύο μέρη, και την πολεμική Πωγωνιανή με την προσαρμογή της ζωής του χωριού στις νέες ανάγκες.

Η εξιστόρηση, παρόλη τη διάβλαση που, σε τέτοιες περιπτώσεις συνήθως υφίσταται μέσα από το πρίσμα του παρόντος, όπου συντάχθηκε το έργο, έμεινε, νομίζω, πιστή στα τεκμήρια ζωής των χρόνων εκείνων, διότι τα γεγονότα υπήρξαν συνταραχτικά, σημάδεψαν τη συνείδηση του μικρού παιδιού και η ισχύς τους ήταν τέτοια, ώστε η εγγραφή τους και ανεξίτηλη να παραμείνει και ορόσημο ζωής να αποτελέσει.

Μέσα από τη μεριμνή περιγραφή των δυο διαφορετικών τόπων και της ανάλογης ηθωγραφίας τους και μέσα από την εύστοχη επιλογή λεπτομεριών, κατέχει εξαιρετική θέση και η προσωπική ιστορία του αφηγητή, η συνειδητή καταγραφή των ατομικών στιγμών, τα αυτογραφικά στοιχεία, που μαζί με τα πρώτα συνθέτουν ψηφίδα με ψηφίδα το όλο μωσαϊκό, την όλη εικόνα του έργου.

Όλος αυτός ο βιωμένος κόσμος περιμένει υπομονετικά, εξήντα χρόνια στ' αυλάκια της μνήμης, την ώρα και τον καιρό να κυλή-

σει στις αράδες του χαρτί. Και έπρεπε αυτό απαραίτητα να γίνει, γιατί όταν αφήνεις ένα κομμάτι από παρελθόν να το καταπιεί η λήθη, είναι ως να αφήνεις ένα κομμάτι μελλοντικής ζωής. Πιο απλά χωρίς παρελθόν δεν υπάρχει μέλλον.

Και είναι ανάγκη αυτό το παρελθόν να το γνωρίσουν και άλλες ζωές, νεότερες, για να καταχτήσουν με περισσότερη πείρα και εφόδια το δικό τους το μέλλον και είναι αυτός ένας άλλος λόγος που τέτοιας μορφής βιβλία, παρόλο που εντάσσονται στις διαστάσεις της εποχής τους, επικοινωνούν μυστικά με τον χρόνο.

Η αφήγηση εκδηλώνεται γραμμικά, με φυσική χρονική αλληλουχία, γραμμένη με ζέση και απλότητα, που αποτελεί και το ιδιαίτερο προσόν του βιβλίου.

Η παράλληλη εικονογραφία, υποβοηθητική της αφήγησης, προσγράφεται οργανικά στην ενότητα των έργων.

Το βιβλίο είναι και μια ευλαβική νέκυια σε όλους εκείνους που έφυγαν από κοντά μας, στον παππού, στην γιαγιά, στον πατέρα, στους νεκρούς του πολέμου, στον άγνωστο στρατιώτη, που τότε ανέβαλε να του γράψει ο μικρός Κωστάκης, και τον καλεί, στα 1990 από την Πωγωνιανή, με ένα συγκινητικό γράμμα, που αναδημοσιεύεται εδώ ύστερα από τύψεις πενήντα χρόνων, ο συγγραφέας.

Σε μας τους παλαιότερους, μαζί μετά τα ξερολούκουμα, που είχαν τη γεύση της μπαρμπαρόζας - όπως λέμε την αρμπαρόριζα στο Πωγώνι (τη θρεψτική πως την έφαγε ο συγγραφέας;) μας θύμισε ο ορισμένος λέξεις που παραμέρισε ο πολιτισμός, μα που για μας, της προχωρημένης ηλικίας, παραμένουν αμάρντες και αγαπημένες: «Το κρασποκελίδο του Αχέμιαστου» (σ. 36), «Τα κλώσματα του δρόμου» (δηλ. οι στροφές σ. 66), «το θυροστόμι της αυλής» (σ. 73), «θα πενάσουμε, να σπείρουμε τριμήνη» (το «πυρών και κριθών γένος τριμήνων» των αρχαίων, σ. 82), η «δοντάγρια» (η(ο)δοντάγρια, η τανάλια του μπάριμα-Βασίλη, που όντας σαμαράς ήταν και χειρουργός οδοντογιάτρος! (σ. 86) κι εκείνο το ξεχασμένο «καθιστικό» (σ. 73), που τώρα το λέμε ελληνικό σαλόνι κι ακόμη πιο ελληνικά λιβνίκ-ρουμ!

Ανοιγώ τα Λεξικά του Σταματάκου και του Φυτράκη. Που να βρεθούν τέτοιες λέξεις...

Αυτές είναι δικές μας, κατά-δικές μας, καταβολές του πολιτισμού μας - ρίζα Πωγωνία, όπως θέλει και το τραγούδι.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Έφτασε στα χέρια μας το βιβλίο ποιήματα του Βασίλειου Παναγιώτη Κύρκου. Ο Παναγιώτης Κύρκος μελισσοκόμος γράφει από χρόνια, ποιήματα. Η εφημερίδα μας φιλοξένησε ποιήματά του. Πενήντα ένα ποιήματα περιέχει αυτή η συλλο-

γή του Παν. Κύρκου σε τρεις ενότητες: Τρίτη ηλικία 1980-1998, δύσκολα χρόνια 1940-1950 και άγουρα νιάτα 1935-1940. Το νέο βιβλίο του Παναγιώτη Κύρκου με τις 100 σελίδες πλουτίζει την Πωγωνήσια βιβλιογραφία στον τομέα της ποίησης.

natura 2000

ΤΑ ΔΑΣΗ ΒΕΛΑΝΙΔΙΑΣ ΟΤΑΝ ΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΔΟΥΛΕΥΟΥΝ ΑΞΙΟΠΙΣΤΑ

• Δύο ντοκουμέντα για πλήρη ενημέρωση κι ένα μνημόσυνο

Αυτό το σημείωμα είναι για τους ξυλοκίστες και για εκείνους που δεν θέλουν να δουν τον φυσικό μας πλούτο με την αναπτυξιακή του συνιστώσα. Και είναι μια απάντηση σε όσους πιστεύουν πως όσα γράφω γι' αυτά τα δάση μας και το κυνήγι είναι μια «παραξενιά». Η απάντηση που καταγράφω έρχεται από δύο πηγές: Είναι ένα μνημόσυνο σε έναν συμπατριώτη μας που έφυγε πρόωγα, και μια άποψη που έρχεται από την Ευρώπη. Πριν από πολλά χρόνια ο Κορνήλιος Λατούνας από το Δολό, το σπίτι του οποίου έχει κάνει ξενώνα ο Χριστόφορος Κωσταράς, συνέταξε μια μελέτη. Ο Κορνήλιος ήταν μηχανολόγος ηλεκτρολόγος. Συνέταξε λοιπόν μια μελέτη με όλη την ευθύνη και εγγύηση του ειδικού επιστήμονα και με το πάθος του Πωγωνίου και Δολιώς για την αξιοποίηση του χαμηλής ποιότητας ξύλου βελανιδιάς των υπολοίπων από την υλοτομία χρήσιμης ξυλείας της Μπουνας. Η μελέτη πρόσλεπε, κάπου κοντά στη θέση Καλντερίμι, την δημιουργία μιας μονάδας παραγωγής κάρβουνου με ξηρά απόσταξη με σύγχρονη παραγωγή ξυλοπνεύματος που χρησιμοποιείται ευρέως σαν διαλυτικό, στη χρωματουργία ακύρη και για καύσιμο υγραέριο και στην κίνηση αυτοκινήτων. Η φιλοδοξία αυτή ιδέα και μελέτη είχε σαν βάση την προστασία και καλλιέργεια των δασών δρυός, για την παραγωγή χρήσιμης ξυλείας (παρκέτων) και την εκμετάλλευση των ξύλων που θα μαζεύονταν από τους καθαρισμούς και τις προγραμματισμένες αραιώσεις. Η σκέψη αυτή δεν προχώρησε και ο πρόωρος θάνατος του σταμάτησε εκεί και αυτή την πρωτοποριακή σκέψη για μια επιστημονική και παραγωγική αξιοποίηση των δασών μας. Γι' αυτό μιλώ για ένα μνημόσυνο, που είναι επίκαιρο για τους Δολιώς που βλέπουν ώρα να καταστρέφεται το δάσος χωρίς καμιά προοπτική ανάπτυξης του τόπου.

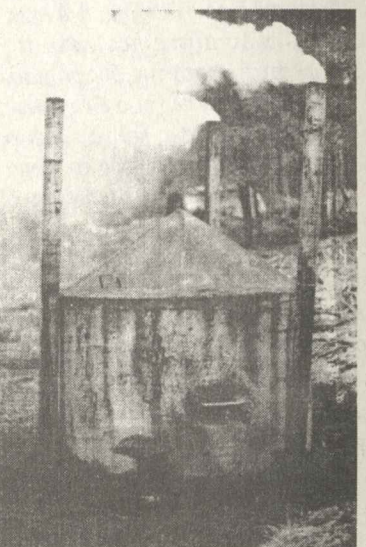
Ο δόκτος της Κορνήλιος, ο επιστήμονας μηχανολόγος έθετε τότε την γνώση της επιστήμης και τεχνολογίας στην υπηρεσία των ανθρώπων των συμπατριωτών του και έβλεπε μια άλλη ανάπτυξη απ' αυτή που φαντάζονται οι σημερινοί ξυλοκίστες.

Αυτή ακριβώς την προοπτική εκμετάλλευσης και ανάπτυξης των δασών δρυός προβλέπει και ειδικό πρόγραμμα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για τις βελανιδιές. Μεταφέρω σε μετάφραση από την ειδική έκδοση του προγράμματος NATURA-2000 (τεύχος 7 - Νοέμβριος 1998) το ειδικό άρθρο καθώς και την φωτογραφία από τους ειδικούς κλιβάνους που χρησιμοποιούν για την παραγωγή κάρβουνου από βελανιδιές στη Σκωτία.

Δημιουργώντας ένα μακροπρόθεσμο οικονομικό ενδιαφέρον για τη διατήρηση των βελανιδιοδασών

Οι ίδιοι οι γαιοκτήμονες ωφελούνται, όχι μόνο επειδή οι επιχορηγήσεις παρέχουν το αναγκαίο κεφάλαιο για προγράμματα φιλικής διαχείρισης των δασών αλλά γιατί βλέπουν μια ξεκάθαρη πολιτική δεσμευσης σχετικά με την ανόρθωση των γηγενών (ντόπιων) δασών. Αυτό στη συνέχεια δημιουργεί ένα ευνοϊκό κλίμα για νέα οικονομικά εγχειρήματα στον τομέα της δασοπονίας.

Αλλά εκτός από τα οικονομικά κίνητρα και τα προγράμματα απασχόλησης (εκπαίδευσης), θα είναι τελικά βιώσιμος αυτός ο σύνδεσμος μεταξύ των μέτρων διατήρησης για την ανόρθωση

Κλιβάνος παραγωγής κάρβουνου

των Ατλαντικών βελανιδιοδασών και των οικονομικών κινήτρων για τη χρησιμοποίηση των πόρων. Είναι ίσως πολύ νωρίς για να πούμε κάτι τέτοιο αλλά το πρόγραμμα LIFE στη Σκωτία έχει ήδη ξεκινήσει ένα διάλογο με τους ανθρώπους που ζουν και δουλεύουν σ' αυτές τις δασικές περιοχές και έχει δείξει τρόπους με τους οποίους οι σύνδεσμοι αυτοί μπορούν να λειτουργήσουν. Σ' αυτό το περιβάλλον είναι επίσης ενδιαφέροντικό να σημειώσουμε ότι μία ανθίζουσα αγορά αναπτύσσεται ήδη για παραγωγή ντόπιας σκληρής ξυλείας - είτε για αγροτική στέγαση, επίπλωση ή άλλες τέχνες και ότι μέλη της Caledonian Partnership συμμετέχουν σε άλλα προγράμματα με σκοπό την στήριξη αυτής της αγοράς.

Σύντομο αλλά περιεκτικό το σημείωμα. Οι δικοί μας δασικοί, διαχειριστές αυτών των Ευρωπαϊκών προγραμμάτων είναι μακριά από αυτά τα προγράμματα που σχεδιάστηκαν να περιοχες σαν τη δική μας. Χωρίς ενημέρωση και χωρίς ενδιαφέρον προωθούν αιτήσεις για δάνεια υλοτομίας και λεηλασία των δασών μας. Για αυτούς δημοσιεύουμε αυτό το σημείωμα με δύο ντοκουμέντα διαχρονικά και υπεύθυνα. Οι αναγνώστες και συμπατριώτες Πωγωνήσιος ως μελετήσουν αυτά τα ντοκουμέντα.

Προς Εκτύπωση

ΠΩΓΩΝΗΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ 10

Κων. Χρ. Κωστούλα

«Οι ειδησεογράφοι του γένους»

Μια καταγραφή ενθυμώσεων 150 ετών από τα εκκλησιαστικά βιβλία Γκουβερνίου (Φαραγγίου) με μια δημοσιογραφική παρουσίαση, διασταύρωση και σχολιασμό...

«ΝΑ ΛΕΜΕ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΤΡΑΒΟΥ ΤΟ ΔΙΚΙΟ»

(Παραθέτουμε ενδιαφέροντα αποσπάσματα από ομιλία του Προέδρου της Αδελφότητας Πωγωνικών κ. Αχ. Βοζιάρη στο χορό τους. Είναι μια αυτοκριτική χρήσιμη).

«...Το γεγονός ότι η ποιότητα ζωής μας, εδώ στο λεκανοπέδιο των 4.000.000, όπου κατοικούμε, έχει υποβαθμιστεί και υποβαθμίζεται συνεχώς σε σημείο που η ζωή μας να γίνεται αφόρητη και βασανιστική. Κινδυνεύει η υγεία μας, η σωματική μας ακεραιότητα, αλλά και αυτή η ύπαρξή μας, από τους παλαιούς κινδύνους που αντιμετωπίζουμε ανά πάσαν στιγμή. Δεν υπάρχει πλέον εδώ αέρας» ν' αναπνέσουμε, χώρος να κινηθούμε ελεύθερα, ησυχία για να ηρεμήσουν τα νεύρα μας.

Στα εξοχικά μας, που χτίσαμε γύρω από την Αθήνα, το καλοκαίρι κινδυνεύουμε από τις φωτιές, το χειμώνα από τις πλημμύρες και ολόκληρο το χρόνο από τους κάθε λογής κακοποιούς, κλέφτες, ανώμαλους και απατεώνες.

Τουναντίον στα χωριά μας σήμερα, υπάρχουν όλα τα αγαθά της φύσης, αλλά και του πολιτισμού: Υδαργεία που σημαίνει νερό στο σπίτι, λουτρό, θέρμωσις φωνο. Πέρασε πλέον, εδώ και πολλά χρόνια, η εποχή του «Αϊντε Μάρω στο πηγάδι». Ηλεκτροφωτισμός στα σπίτια και στους δρόμους του χωριού. Τηλέφωνο, τηλεόραση, δρόμοι άνετοι μέσα στο χωριό, στρωμένοι με ασφαλτό ή ταμμένο. Αφθονοι πράσινο, καθαρό και άφθονο νερό, καθαρή και μεθυστική ατμόσφαιρα, ελευθερία κινήσεως, ησυχία. Τα χωριά του Πωγωνίου, όλα συνδέονται, κατά ποσοστό 80%, με ασφαλτοστρωμένους και, σε καλή κατάσταση, δρόμους, με αποτέλεσμα η προσωπική επικοινωνία των κατοίκων των χωριών του Πωγωνίου, μεταξύ τους να είναι ευκολότερη, από εκείνη των κατοίκων μιας συνοικίας των Αθηνών με μια άλλη π.χ. του Παγκρατίου με τη συνοικία του Περιστερίου.

Στο Δελβινάκι υπάρχει Κέντρο Υγείας με ασθενοφόρα. Υπάρχει συνεχής πλήρης η κάλυψη στο θέμα υγείας. Με ένα τηλεφώνημα ο ασθενής του χωριού έχει σε χρόνο ρεκόρ, το ασθενοφόρο στο σπίτι του και τη δυνατότητα μεταφοράς του σε νοσοκομείο. Τα νοσοκομεία στα Γιάννενα δεν υστερούν σε τίποτα εκείνων των Αθηνών.

Στα χωριά υπάρχουν καλοσυντηρημένα τα παραδοσιακά σχολεία, που περιμένουν παιδιά για να λειτουργήσουν, ενώ στα Ιωάννινα το Πανεπιστήμιο και οι διάφορες σχολές δεν υστερούν σε τίποτα εκείνων των Αθηνών.

Παντού υπάρχουν χώροι αναψυχής και ψυχαγωγίας. Αναφέρω το θαυμάσιο δημιουργήμα του Χριστοφόρου Κωσταρά στο Δολό.

Υστερα από τα παραπάνω, μήπως πρέπει να αρχίσουμε να σκεπτόμαστε στα σοβαρά το πατριό μας σπίτι στο χωριό, τα οικόπεδά μας και γενικά την εκεί παρουσία μας; Πάντως είναι σίγουρο ότι όποιος επενδύει σήμερα στο χωριό του, κάνει μια σωστή τοποθέτηση των χρημάτων του και μελλοντικά αποδοτική.

Και τώρα γεννάται το ερώτημα: Μπορούμε σ' αυτή την διαμορφωμένη πλέον κατάσταση, εμείς εδώ τι πρέπει να κάνουμε; Απλά πράγματα μπορούμε να κάνουμε και όμως αποτρεματικά: Πρώτα να ενημερωθούμε να έχουμε πληροφορίες για την επικρατούσα εκεί κατάσταση και για τα γεγονότα που διαδραματίζονται στην περιοχή μας.

Κατόπιν, βάσει των πληροφοριών αυτών, να αναπτύξουμε τις δεξιότητες δραστηριοτήτες. Δηλαδή, μέσω της Ομοσπονδίας Αδελφότητας Πωγωνίων ή άλλων οργανώσεων, να κάνουμε αισθητή την παρουσία μας στις αρμόδιες Αρχές του κράτους και να απαιτούμε την περαιτέρω βελτίωση των συνθηκών ζωής στον τόπο μας, αλλά και τη διαφύλαξη και ανάπτυξη του ζωικού δασικού, υδατίνου και λοιπού φυσικού πλούτου της περιοχής μας, παρουσία που αποτελεί, για μας τιμή. Με την ευκαιρία Σας παρακαλώ να μου επιτρέψετε να Σας αφαιρέσω 3-4 λεπτά, από το χρόνο Σας, για μερικές επιστημονικές, που έχουν σχέση με την ιδιαίτερη πατρίδα μας, με τα χωριά μας.

Η εφημερίδα μας, «Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ», κάνει το καθήκον της, περιγράφοντας τις λεηλασίες του δασικού και ζωικού πλούτου που γίνονται εκεί. (Λαθρούλοτομίες - Λαθροθηρίες). Εμείς τι κάναμε έως τώρα; Απολύτως τίποτα. Πρέπει λοιπόν να αναπτύξουμε δραστηριότητες προς την κατεύθυνση αυτή, για να επισπεύσουμε, με τις ενέργειές μας, την έλευση, κατά το δυνατό συντομότερα, της λαμπρής εποχής, για το Πωγώνι μας».

ΑΦΑΝΕΙΣ ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΜΑΣ

ΑΘΑΝ. Ν. ΒΑΡΔΗΣ (1914 - 1999)

Ο επί χρόνια διατελέσας Πρόεδρος και Γραμματέας του Χωριού μας (Κοινότητα Ποντικάτων), ήδη ετοίμασε μόνος του «τα χαρτιά της μεταδημιότευσής του» για την «Ανω Κοινότητα» των «απ' αιώνας κοιμηθέντων» συγχωριανών μας, όπου και συγκαταλέγεται πλέον από 2 Μαρτίου 1999.

Καταγόταν από την ευγενική και ευπορούσα άλλοτε στην Κ' πολιτική Ποντικατωτική οικογένεια «Παπαστράτου».

Παρακολούθησε μάθημα στο Σχολαρχείο του χωριού, όπου έμαθε γράμματα και απέκτησε αρκετές γνώσεις, τις οποίες αξιοποίησε ιδιαίτερως ως Πρόεδρος και Γραμματέας του Χωριού, με ικανοποιητικά αποτελέσματα.

Υπηρετήσε στρατιωκώς την Πατρίδα και συμμετείχε στον Ελληνοϊταλικό πόλεμο 1940-41, προσφέροντας τις υπηρεσίες του ως τραυματιοφορέας («νοσοκόμος»). Κατ' αυτόν τραυματίστηκε στα δάκτυλά του, χωρίς ποτέ να ζητήσει αποζημίωση από το Κράτος. Επιτρατεύθηκε επίσης κατά τον καταραμένο εμφύλιο πόλεμο 1945-49.

Δεν τον συγκίνησαν ποτέ τα ξένα και η μεγαλούπολη της Αθήνας. Γι' αυτό όλη του τη ζωή την πέρασε στο χωριό ασκώντας το αξίωμα του Προέδρου της Κοινότητας και του Γραμματέα αυτής, χωρίς να εγκαταλείπει παράλληλως και τις αγροτικοκτηνητροφικές εργασίες.

Η εξυπνάδα, η διορατικότητα, η πολυμέρεια, η διπλωματικότητα, η περσική, η ετοιμότητα, που τον διέκριναν, μαζί με την εργατικότητα, την υπομονή, την άγρυπνη συνείδηση και την αποφασιστικότητα, ήταν θαυμάσια εναρμονισμένα στην προσωπικότητα του ΑΘ. ΒΑΡΔΗ. Με τα εφόδια αυτά αντιμετώπιζε επιτυχώς τα προβλήματα του χωριού.

Καθερώθετο κυρίως ως Γραμματέας (αυθεντία) στο χωριό και «δάσκαλος» στο «γραιοματλίκι» σε άλλους συναδέλφους του των ομώνυμων χωριών, εξημερώνοντας συγχρόνως και τη διπλανή Κοινότητα Ξηροβάτου - Ορεινού.

Μετά τις αγροτικές δουλειές (σπορά, θέρο κ.λ.π.) τον περίμενε, επί καθημερινής βάσεως, το Κοινοτικό γραφείο, όπου διεκπεραιώνει όλες τις εργασίες μέχρι τα βαθιά μεσάνυχτα. Ευσυνείδητος, σοβαρότητα, συνέπεια και εντιμότητα τον συνόδευαν στο καθήκον του.

Είτε ως Πρόεδρος είτε ως Γραμματέας, πρόσφερε, όσο οι δυνάμεις και οι συνθήκες το επέτρεπαν, αρκετά στο χωριό μας (υδαργείο, εξασφάλιση του νερού, εννοίκηση του βουνού, συντήρηση εκκλησίας, κατασκευή δημόσιου δρόμου κ.ά.) και με τη συνεργασία της Αδελφότητας στην Αθήνα.

Ως χωριανός διακίνησε κατά κυριολεξία, τους συγχωριανούς με την έμπρακτη αγάπη του που εκδηλώνονταν ποικιλοτρόπως προς αυτούς (λ.χ. συμβουλές και καθοδήγηση για να βγει κάποιος από τυχόν αδιέξοδα, ενέσεις και πρώτες βοήθειες σε ασθενείς και τραυματίες κ.ά.).

Ακόμη και η λειτουργία και διατήρηση επί χρόνια του μαγαζιού και καφενείου του χωριού, προκειμένου να μη το στερηθούν οι χωριανοί, μπορεί να θεωρηθεί, παράλληλα με το οικονομικό συμφέρον, και ως μια προσφορά.

Οι διάφοτε πρόβλημα κι αν παρουσιαζόταν στο χωριό είτε συλλογικά είτε μεμονωμένα σε κάποια άτομα, όλοι κατέφευγαν στο «Νάσινο Μπαρόνη» για να δώσει τη λύση του.

Η Εκκλησία (και τα ξωκλήσια μας), μέχρι τελευταία, διακινήθηκε απ' αυτόν, από τη θέση του Εκκλησιαστικού Επιτρόπου που κατείχε επί σειράν ετών (λ.χ. επισκέψεις και στήριξη, αγορά κεριών και αναγκαίων για την Εκκλησία, καθαριότητα, θεία Λατρεία, αγορά ταμπουρακάζων, πανηγύρι Παναγίας κ.ά.) και από το ενδιαφέρον και την αγάπη προς αυτήν.

Η αγάπη προς την Παράδοση και τα πατροπαράδοτα έθιμα, εκφράστηκαν στην προσπάθειά του να τα κρατήσει και να τα κληροδοτήσει στα παιδιά, στα εγγόνια και στη νεότερη γενιά του χωριού, είτε «ονομασίες» είτε πανηγύρι Παναγίας είτε άλλο τι είναι αυτά.

Ήταν κυρίως ο Α.Β. (χωρίς υπερβολή) ένα κινητό Ληξιαρχείο, Κτηματολόγιο και Δασαρχείο του χωριού (λ.χ. γνώριζε ποτέ γεννήθηκε κάποιος, τι χωράφι έχουμε, ποιά είναι τα δάση μας κ.ά.).

Γι' αυτό άφησε αφενός μεν ένα οργανωμένο Αρχείο - Δημοτολόγιο στην Κοινότητα, αφετέρου δε ήταν από τους πρωτεργάτες και ιδρυτές του Δασικού Συνεταιρισμού «Μπουνας» του οποίου στην ουσία υπήρξε και η «ψυχή».

Στους εκάστοτε υπηρετησαντες Δασκάλους και Παπάδες στο χωριό μας ο Α.Β. κυρίως ήταν το στήριγμα, ο συστήτης και ο μόνος σχεδόν (γιατί όλοι οι άλλοι, είτε ολιγογράμματοι είτε απασχολημένοι στις δουλειές τους, δεν εύρισκαν χρόνο επαφής μ' αυτούς) που μπορούσε να τους ενημερώσει σε ό,τι τους ήταν απαραίτητο.

«Δεξί χέρι» του δασκάλου στη Σχολική Επιτροπή - Εφορία την εποχή εκείνη που λειτουργούσε το σχολείο και μάλιστα όταν σπίζονταν οι μαθητές απ' αυτό.

Τέλος, το φιλόξενο και κοινωνικό του πνεύμα (πόσοι Έπαρχοι κ.ά. δεν φιλοξενήθηκαν σπίτι του!) βοηθούσε επίσης στην καλλιέργεια δημοσίων σχέσεων και γνωριμιών που απέβαιναν ωφέλιμες για το κοινωνικό σύνολο.

Θα ήταν παράλειψη να μην αναφερθεί ότι (και λόγω θέσεως βεβαίως) ήταν ένας από τους καλούς «νοικοκυραίους» του χωριού, καθώς και άριστος οικογενειάρχης, πεθερός και παππούς μέχρι που «παρέδωσε το πνεύμα του».

Για ν' αναπαισινούνται οι ψυχές όλων των συγχωριανών, καθώς και του προσφάτως «κοιμηθέντος» αγαπητού ΑΘ. ΒΑΡΔΗ και το ευχόμεθα ολοψύχως, ως βιώνουμε την «υποθήκη» του εθνικού μας ποιητή Κ. Παλαμά: «Χρωσάμε σ' όσους ήρθαν, πέρασαν, θα βρουν, θα περάσουν. Κρίτες θα μας δικάσουν οι αγέννητοι ή νεκροί».

Για την ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΠΟΝΤΙΚΑΤΩΝ
Πάυλος Αθ. Παλούσκας

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θέλουμε να εκφράσουμε τις θερμές ευχαριστίες μας για την συμπαράσταση, συναντίληψη και ενθάρρυνση στην εκδοτική μας προσπάθεια στους αναγνώστες και συμπατριώτες μας κ.κ.: Απ. Νατοίκο, Δημ. Παρτάλη, Θ. Κωστούλα, Θεόδ. Έξαρχο, Θ. Μισούλη, Θ. Χαρίσι, Κων. Γκόγκο, Βασ. Παρτάλη, Αλίκη Ντούση, Αν. Ζωγράφο, Πολύκ. Ζωγράφο, Κων. Φλώρο, Ν. Τσίλη, Κική Σάμπουλο, Μαρίκα Μπαμπασίκα, Β. Έξαρχο, Αχ. Έξαρχο, Γ. Τζίμα, Στ. Παράσχο, Χαρ. Μπασιάρη, Β. Μούκα, Φλ. Κούγκλη, Χρ. Καλλιάρης, Όλγα Δάσιου, Αθ. Κίρου, Ι. Τσαγκούλη, Μεν. Βύλη, Δανάη Γκώκα, Δημ. Φέττα.

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΣΤΗ... ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΜΑΣ!

Το Πάσχα ο πρωθυπουργός της χώρας κ. Κώστας Σημίτης πέρασε λίγες μέρες στα Γιάννενα και την περιοχή. Επισκέφθηκε κάποια χωριά με επιλογή που έκριναν από το περιβάλλον του. Δεν θα πούμε γιατί δεν επισκέφθηκε το Πωγώνι κι αν προσκλήθηκε από κάποιους ταγούς του τόπου μας. Επισκέφθηκε την... γειτονιά μας. Το Μολυβδοσκεπάστο, χωριό, φυλάκιο, μοναστήρι και τουριστική επιχείρηση. Πήγε να τον χαιρετήσει και να του ευχηθεί και ο Δήμαρχος Άνω Πωγωνίου. Και καλά έκανε.

Εκεί μάλιστα ενώπιον του πρωθυπουργού χόρεψε και «συγκροτήματα του Άνω Πωγωνίου», όπως ακούστηκε από ραδιοφώνου και τηλεόρασης και γράφτηκε στον τύπο. Και καλά έκανε. Εδώ όμως είναι η παρατήρησή μας. Χορευτικό Άνω Πωγωνίου ενώπιον πρωθυπουργού χωρίς μια ομπόλια δεν αντιπροσωπεύει το Πωγώνι. Αυτό πρέπει να το καταλάβει ο Δήμαρχος. Δεν γράφουμε περισσότερα. Αφήνουμε τους πάκο Πωγωνήσιους να κάνουν την κριτική τους και την αυτοκριτική!

50 εκ. μόνο για το Κέντρο Παιδικής Μέριμνας Πωγωνιανής. Ενώ η Κόνιτσα...

Μετά από ένα χρόνο, το Υπουργείο Πρόνοιας διέθεσε 50 εκατομμύρια για επισκευές στο Κέντρο Παιδικής Μέριμνας Πωγωνιανής. Πέρυσι κατά την επίσκεψη του Υπουργού Πρόνοιας κ. Θ. Κοτσώνη στην Πωγωνιανή είχε δώσει επείγουσα εντολή. Έγιναν μελέτες για περισσότερα από 150 εκατομμύρια για αναγκαίες επισκευές. Το θέμα χρονοτρίβησε, και τώ-

ρα διαθέτει μόνο 50 εκατομ. Μια λεπτομέρεια που έχει σημασία. Στο αντίστοιχο κέντρο της Κόνιτσας διέθεσε 30 εκατομμύρια. Στο ίδιο Κέντρο η Νομαρχία για ανακαίνιση διέθεσε πίστωση 100 εκατομμυρίων ενώ δεν διέθεσε δραχμή για την Πωγωνιανή. Αυτά για να ακούγεται τι γίνεται και πως αδικείται η περιφέρειά μας χωρίς αντιδράσεις.

ΤΑ ΔΑΣΟΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΜΑΣ

Όπως έγραψε ο Γιαννιώτικος Τύπος στο χωριό Ασφάκα ξεσηκώθηκαν οι κάτοικοι γιατί η Δασική Υπηρεσία παραχώρησε δημόσια δασική έκταση 1600 στρεμμάτων σε ιδιώτη για τη δημιουργία εκτροφείου αγριόχοιρων. Η διαμαρτυρία ήταν έντονη μέχρι σημείου παραπομπής μερικών ατόμων στον εισαγγελέα. Το συγκεκριμένο επεισόδιο πήρε το δρόμο του. Όμως δεν μπορούμε να αποφύγουμε τον σχολιασμό έστω κι αν γνωρίζουμε ότι κρούωμεν «του κουφού την πόρτα» και έχουμε μπροστά μας μια αλλαζονική εξουσία.

Στον κάμπο του Ξηροβάλτου, όπως είναι γνωστό έγινε μια προσπάθεια δημιουργίας μιας κυνηγοτουριστικής περιοχής υψηλής στάθμης και είναι γνωστό πως υπονομεύτηκε. Η Δασική Υπηρεσία σ' αυτή την περίπτωση στάθηκε αρνητική και απέναντι στην προσπάθεια ανάπτυξης μιας ακριτικής περιοχής και στην προστασία του υπόλοιπου θηραματικού πληθυσμού (1200 πέρδικες) που έμεινε μετά το πείραμα. Άφησε και λεηλατήθηκε αυτός ο πληθυσμός από παράνομους κυνηγούς χωρίς να εμφανισθεί καν ο νόμος και τα όργανά του. Η ίδια προσπάθεια οργάνωσης κυνηγετικής περιοχής υψηλής κυνηγοτουριστικής στάθμης στην περιοχή Γεροπλατάνου αντιμετωπίστηκε επίσης αρνητικά, από την Δασική Υπηρεσία η οποία αρνήθηκε να διαθέσει 500 στρέμματα Δημόσιας δασικής έκτασης για να συμπληρωθεί η έκταση που απαιτούσε η νομοθεσία. Η σύγκριση των περιστατικών αυτών γέρνει σε βάρος της περιοχής της επαρχίας μας η οποία δεν έχει έτσι την υποστήριξη της αρμόδιας υπηρεσίας για μια αναπτυξιακή προοπτική. Αντίθετα δίνει άδειες καταστροφής δασών όπως του Μπουράτο πάνω από το Ορεινό όπου ήταν το μεγαλύτερο φυσικό εκτροφείο ζαρκαδιού, αγριόχοιρου, πέρδικας και λαγών. Αφήνει να υλοτομείται και να καταστρέφεται το οικοσύστημα που έχει ενταχθεί στο πρόγραμμα NATURA δυο χιλιάδες και τελευταία επιτρέπει την υλοτομία στο δάσος του Δολού.

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΤΙΚΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΣΤΟ ΔΕΛΒΙΝΑΚΙ

Με επιτυχία έγινε και εφέτος στο Δελβινάκι το πανηγύρι του Αγ. Αθανασίου την Πρωτομαγιά. Η Ένωση Δελβινικιών διοργάνωσε εκδρομή και πήγε στο χωριό με ένα πούλμαν γεμάτο από μέλη της και με πολλά ιδιωτικά αυτοκίνητα. Μετά την πανηγυρική Θεία Λειτουργία στο ομώνυμο εκκλησάκι του Άη Θανάση, ακολούθησε τρικούμπερο γλέντι (το οποίο συνεχίστηκε το βράδυ στην πλατεία) σε μια ατμόσφαιρα που θύμιζε τον παλιό καλό καιρό.

Η ένωση Δελβινικιών Αθηνών, στα πλαίσια της συνεργασίας και αλληλοκατα-

νόησης με τη Νέα Δημοτική Αρχή, χρηματοδότησε το πανηγύρι, επειδή τα οικονομικά του Δήμου δεν επέτρεπαν την πραγματοποίησή του και υπήρχε κίνδυνος να ματαιωθεί.

Το Δ.Σ. της Ένωσης επ' ευκαιρία του πανηγυριού είχε και προγραμματισμένη συνάντηση στο Δημαρχείο με τη Δημοτική Αρχή και το Τοπικό Συμβούλιο, έγινε συζήτηση για τα προβλήματα της περιοχής και του Α' Δημοτικού Διαμερίσματος Δελβινάκιου, ανηλλάγησαν απόψεις και έγιναν προτάσεις για την επίλυσή τους.

ΠΑΣΧΑΛΙΑΤΙΚΑ ΠΩΓΩΝΗΣΙΑ

- ➔ Μικρή η έξοδος για τον εορτασμό της πρωτομαγιάς στο Πωγώνι.
- ➔ Μια μικρή προσπάθεια έγινε από τον Δήμο Δελβινάκιου! Αλλά γιορτασμός πρωτομαγιάς στην τσιμεντοστρωμένη πλατεία για τα καφενεία δεν είναι... πρωτομαγιά!!
- ➔ Από τον μήνα αυτό ανάλαβαν υπηρεσία οι λεγόμενοι συνοριακοί φρουροί!
- ➔ Οι... λεγόμενοι! Γιατί δεν γίνεται φρούρηση με τους Γιαννιώτες που κάνουν ωράριο με το ρολόι στο χέρι και το αυτοκίνητο της επιστροφής δίπλα!
- ➔ Κάτι άλλο θα προτιμούσαν οι Πωγωνήσιοι. Κάτι σαν έμμισθα Τ.Ε.Α. να έχουν την φροντίδα και την ανησυχία να φυλάξουν τα σπίτια τους.
- ➔ Προσπαθούν να βρουν τα νερά τους οι νέοι και Καποδιστριακοί Δήμοι μας.
- ➔ Γράφουν - σβήνουν προγράμματα και περιμένουν... πιστώσεις. Κι αυτές δεν έρχονται.
- ➔ Με μπαλώματα κατά περίπτωση κρατιέται η βατότητα στο τμήμα του δρόμου από Λίμνη Ζαραβίνας μέχρι Χάνι Δελβινάκι.
- ➔ Από Χάνι προς Κακαβιά οι κάτω Πωγωνήσιοι θα φάνε εφέτος πολλή... σκόνη!
- ➔ Πριν και μετά το... κοκκινιστό των πανηγυριών τους. Μαζί και οι φιλοξενούμενοι και οι επισκέπτες.
- ➔ Άντε θα περάσει κι αυτό το καλοκαίρι περιμένοντας να τελειώσει ο δρόμος Κακαβιάς!
- ➔ Οι Δρυμάδες άνοιξαν. Για αρχή καλά είναι. Ρωτήστε και κανέναν που πέρασε να σας πει πως... περνάνε!
- ➔ Να 'φτασαν τα 50 εκατομμύρια για το Κέντρο Παιδικής Μέριμνας Πωγωνιανής;
- ➔ Ο μισός χρόνος πέρασε! Μελέτη, δημοπρασία, έγκριση, ανάθεση, εγκατάσταση εργολάβου! Ε, αν τελειώσει κι ο χρόνος πάει για το... 2000 μ.Χ.
- ➔ Τι γίνεται εκείνο το απορριματοφόρο της τέως Κοινότητας Καστανής; Εντάχθηκε στο Δήμο;
- ➔ Τα μηχανήματα των Δήμων που πήραν από το Υπουργείο είναι στο ...εκθετήριο!
- ➔ Καλά πανηγύρια. Αυτά δεν Καποδιστριαποιήθηκαν. Ευτυχώς. Χαρείτε τα και... ευτυχείτε!!

K.X.K.

ΑΡΧΙΣΑΝ ΤΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ...

Αρχισαν από τον Μάιο τα πανηγύρια και θα κρατηθεί κι εφέτος το έθιμο της Αγίας Τριάδας τα πρώτα καλοκαίρινα. Κακόλακκος και Περίστερι. Οι Ευρωεκλογές θα φέρουν αρκετούς -πόσους- και θα μετρήσουμε και ποιοί ετεροδημότες... εδραπέτευαν. Πληροφορίες λένε πως οι καλοκαιρινοί κάτοικοι των χωριών μας θα είναι τουλάχιστον οι περυσίνοι. Και απ'

όσα ακούγονται οι νέοι Δήμοι και Κοινότητες θα δραστηριοποιηθούν στα πανηγύρια και έχουν την καλή διάθεση να βοηθήσουν. Αλλά και αδελφότητες και σύλλογοι άρχισαν να ...ξεσταίνονται! Ας ελπίσουμε όλοι πως θα ξεπεράσουμε τα περυσινά. Γι' αυτό ας σκεφτούμε και την δική μας παρουσία: Θα είναι μια σημαντική συμβολή στην στήριξη των χωριών μας.

Η ΠΟΤΟΠΟΙΪΑ - ΚΑΒΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΚΩΣΤΟΥΛΑ

Παλαιολόγου 4-Ιωάννινα, Τηλ. 27.094

Για τις γιορτές, πανηγύρια και κάθε μέρα ποτά και κρασιά σε πλούσια συλλογή